

היא שחקנית מחוננת. טעם לה ללא דופי... על הבמה ומחוצה לה.

מובן מאליי:

נלסון היא מעשנת!

ברכת רמת-גן לזירהטרון וללהקת הקרח

ידיד טוב מכירים בעת צרה ומצוקה ואתם הוכחתם זאת כאשר נשאתם בארצנו למרות סכנת המלחמה והקרבות שהתחוללו כאן... בבלים אלה פנה ראש עיריית רמת-גן, אברהם קרינצ'י, לאמני להקת "רכיו על הקרח" במסיבת חנוכה חגיגית שהתקיימה בלשכת ראש העיר בא' דחנוכה. 38 האמנים הביעו את התפעלותם מעיר הגנים והודו לראש העיר ולסגנו, שלום זיסמן, הם הבטיחו לחזור עוד השנה. בשם הזירהטרון הודה יוסף שפרן עבור העזרה המוסרית והממשית הגדולה שראשי רמת-גן הגישו בקשר לבוא הלהקה. שפרן הביע את תקוותו שראש העיר רמת-גן, "האבא" של הזירהטרון ימשיך עוד שנים רבות בפעולתו הברוכה למען רמת-גן ואזרחיה. באותו מעמד ענד ראש העיר את סמל עיריית רמת-גן לאדוויין לופט, מנהל חברת דאקא בחיפה. עבור מאמציו המרובים בהבאת הלהקה שהיתה לתפארת רמת-גן. כן קיבלו כל האמנים את ספרו של ראש העיר, "בכוח המעשה", וחתמו את שמותיהם בספר האזרחים. בתצלום עומדים מימין ראש העיר: ה"ה יוסף שפרן ואהרון ברמן מנהלי הזירהטרון וה"ה פטר לנדסמן ואדוויין לופט. מנהלי דאקא ואמפרסרי להקת הקרח.

אליעזר מטלון. לדבריו, ביקש מטלון מכני את מכונתו, לשם ביקור קצר. אליעזר מטלון נסע וחזר, השאיר את דלת המכונת פתוחה. ד"ר קולס הודה כי החזיק - בתא ה- כפפות במכונתו - אקדח טעון וכיון ל- פעולה, הסביר זאת בזה שהוא מרכיב בכני עות בינעירונית. שוב נראה הענין פשוט למדי.

ענה אשכר היה להבין כי ד"ר קולס, ש- אינו נהנה מהסינות דיפלומטית, בניגוד להודעת המשטרה, הוא האחראי בעקסמין ל- אכון. הוא גם הביע את הסכמתו במשטרה לשלם פיצויים למשפחת הנפגע. היה ברור גם ברור ניסתה המשטרה תחילה לא לסבכו בפירסום סביב הענין.

ידידו של המפקח הכללי. אף על פי כן, נשאר חלק מהפרשה בלתי ברור. היה זה חלקו של אליעזר מטלון, איש עסקים ובעל תעשייה עשיר ומיוחס.

אליעזר מטלון מנהל עתה את עסקי אביו המנוח, משה יצחק מטלון, הכוללים פורסים רבים ובתים בתל-אביב. רכשו נאמד במאות אלפי לירות. נוסף לזאת הוא גם קרוב משפחה של יחזקאל סהר, המפקח הכללי של משטרת ישראל, וידידו של סגנו, עמוס בן-גוריון.

כחצי שעה לאחר שהובא רוסינוב הפצוע לבית החולים, הופיע לשם גם אליעזר מטלון, בפיומה, כשכולו נרגש וחיוור. "ה- ילד שלי לקח את האקדח וירה", אמר מטלון לנאספים. "אני אעשה את הכל ש- יהיה בסדר. אפצה את כולם ואשלם פיצור- יים".

אולם כשהחלה המשטרה לגבות עדויות, היה בפי משפחת מטלון סיפור שונה לגמ- רי. הם כבר הספיקו להתיעץ עם עורכי- דינם.

בנו של מטלון, ילד בעל שיער בלונדי מ- תולתל שעדי הראיה העידו כי הוא ירה ברוסינוב, הכחיש בכלל כי האקדח היה ב- ידו. הוא סיפר: "ילד אחר ירה, אני הו- צאתי ממנו את האקדח".

לא היה ערך רב לדבריו של הילד, לוא גם היו מתקבלים על הועת. כי ילד בגיל זה אינו אחראי למעשיו בפני החוק. אחראי במקרה זה האיש שאיפשר לו להגיע אל האקדח הטעון ולהשתמש בו. היה זה אלי- עזר מטלון, האיש ששמו לא הוזכר בהו- דעות המשטרה אפילו ברמז דק.

דרכי חיים האדם העשירי

קומץ הישישים המתפללים בבית-הכנסת הקטן, ברח בהגולן בחיפה, היו אוברי עצית. המתפלל העשירי בושש לבוא. היה חסר אדם אחד להשלמת המנין לתפילת שמונה-עשרה של מוצאי שבת.

לאחר שחיכו שעה ארוכה לשוא, עצרו את אחד העוברים ברחוב, התחננו לפניו להיכנס לבספר דקות לבית-הכנסת לצורך התפילה. הור מילמל מספר מלים בלתי ברורות, והוקנים דחפו לידי סידור תפילה ומיהרו בשמחה למלא את מצות התפילה.

רבה היתה הפתעתם של המתפללים בתום התפילה, כאשר הפסיק הזר את שתיקתו לפתע, הבע מהוקנים תשלום שכר כירחה בסך עתי לירות, עבור השתתפותו בתפילה. ההפתעה הפכה לרוגז, יד החלו הוקנים לשפון על הזר מחלל קדושה-תפילה מטר קללת וגידופים. אך הזר לא נרתע.

ואז נפלה ההפתעה. המתפלל העשירי לא היה יהודי בכלל. "מה אתם רוצים ממני?" שאל, "אני ערבי ואתם כמס סחכתם אותי מהרחוב. זה לא איכפת לי. אבל בגלל זה, איחרתי לקולנוע והכרטיס שקניתי כבר לא שווה כלום".

אך המתפללים לא נרגעו. בעיקר העיקה על מצפונם השאלה העקרונית: האם אפשר לשלם עבור תפילה?

הערבי הוא שכנא את הפרוץ המחייב: "כל פעם, קוראים לי יהודים ותים כשב- תית כני להרליק להם אש במטבח. לפתוח את הרדיו וכל מיני דברים כאלה. אני לא יודע מה זה בדיוק שייך, אבל זה גם כן מכהו דת. ומכיוון שהב כשילמים לי בש- ביל שירותים כאלה, למה לא תשלמו לי אתם בשביל השירות שעשיתי?"

הישישים ערכו מגבית הירום, אספו לירה אחת. הערבי הסכים לקבל את הסכום כפיצוי גא ת, הסתלק.

אחריו השאיר תשעה יהודים אדוקים נח- וזכחים אם תפילתם נשמעה בשמים או לא ואם דינו של גוי חול כדונו של גוי שבת.

אליו תפס אותו ביד והראה לו על האיש שנפלו. תראה מה שעשית... כל השכנים הביטו מלמעלה. אמרתי לבני תראה את הדם על הבטן של האיש, זה לא אקדח של פו- רים. באותו רגע עברה מכונית של אל-על. עצרתי איתה והכנסנו את האיש הפצוע לפנים. לקחו אותו להדסה. מישהו ירד מ- הבית והכניס את הילד הקטן לפנים".

האיש לא טילפן למשטרה. בחר מקרי האסון של בית-החולים הדסה. התברר כי האיש שנפגע מכדור אקדח, שחרר למעני וכליתו, הוא מנחם רוכינוב, בן 52, מרחוב אחד העם 84. רוסינוב הוא מנהל מטחיות, אב לשתי בנות מבוגרות והמפרנס היחיד של משפחה בת ארבע נפשות.

בדרך כלל, נהג לטייל מדי שבת לכיוון שפת הים של תל-אביב ואילו הפעם הלך

קרבן-האסון רוסינוב

של מי האוטו, של מי הילד של מי האקדח?

לכיוון הפוך, לשיבה עם בעל בית-החרושת גדול בעוני עבודה. לאחר שהרופא קבע אבחנה בקשר למצבו, הובל הפצוע מיד לשולחן הניתוחים, במצב כמעט נואש.

אותה שעה נאסף קהל רב סביב המקום בו צנח רוסינוב על המדרכה, מול הבית בשדרות רוטשילד 125. ספירה הגברת רוט- שטיין: "מלבדי ומלבד בני היו עוד כמה עדי ראיה לאסון. הם ברחו מיד. ביקשתי מהשכנים שיטלפנו למשטרה, אבל אף אחד לא עשה זאת. שכן אחד יצא וביקש ממני להסתלק והוא כבר כשר יקרא למשטרה. אחי רצייתי ללכת. עד שתבוא המשטרה. אחרי ארבעים דקות באה המשטרה. התברר כי אותו איש לא טילפן. המשטרה הגיעה לפי קריאה מבית החולים".

חקירת המשטרה העלתה תוצאות מידיות. התברר כי אחד מילדי הבית נסי 125 הוציא אקדח ממכונית, שחנתה ליד הבית. הילד היה בן 6. האקדח היה טעון. הכדור שנורה מהאקדח פגע ברוסינוב מכוחק של מטר וחצי.

היה זה מקרה אסון נדיר, אך בלתי נס- כר. היה ברור כי הילד בן 6 אינו אחי- ראי למעשיו. אשם האיש שהשאיר אקדח טעון במכונית פתוחה. אדם זה היה חיב לבוא על ענשו, בעון רשלנות פושעת.

המשטרה מתחמקת. המקרה נראה פשוט רק שעות מספר. עד לערב הוא הסי- פיק להסתבר. בשעות הלילה ניסתה סוכנות עתים להתקשר עם מטה המשטרה, כדי לקבל פרטים על האסון. למרבית התמהון סרב דובר המשטרה למסור כל פרטים. האחר לחץ נוסף, נמסרה הידיעה כאילו ילד הוציא אקדח שהיה מונח על כסא של מכונית פרי- טית בלתי-עולה, שיחק בו והפליט כדור. דובר המשטרה סרב בתוקף למסור כל פרי- טים על זהות הילד, זהות בעל המכונית או זהות בעל האקדח. הא ביקש גם לא להקדיש לידיעה מקום נרחב.

למחרת הופיע הסיפור בתחנות הייבית, בצורה מעורפלת ובלתי ברורה. בלטה ממנו העובדה, שנעשה ניסיון לחפות על מישהו. מעתוני הערב הסתבר כי בענין היה מעו- רב פקיד אמריקאי גבוה, ד"ר נלורניו קולס. ד"ר קולס הוא כושי גבה קימה ויפה תואר, המשמש בתפקיד סגן מנהל משלחת פעילות הסיוע האמריקאית בישראל. ביום השבת בא דיו קולס להתארח אצל ידידו הישראלי,